

Τοὺς Μακαρισμοὺς ζήτει σελ. 183

Εἰς τοὺς Αἶνους. παρὰ Θεοδώρου Π. Π. Φωκαέως.

ἦχος ᾠή Γα.

Δ υ υ ω και πο νη ρα ε ποι η σεν ^χ _q ο

πρω - το τοκος υι ος μου Ι σρα ηλ ^π _q ε με. ε εγ κα

τε λι πε ^χ _q πη γην υ δα τος ζω ης

και ω ρυ ξεν ε αυ τω ^χ _q φρε αρ συν τε τριμ

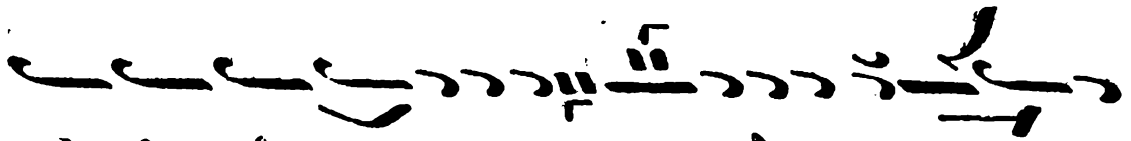
με ε νον ^π _q ε με ε πι. ξυ υ λου ε σταυ

ρω σαν τον δε Βα ρα θαν η τη σατοκρια α

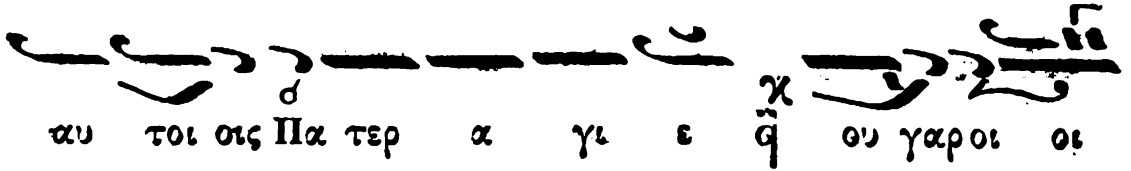
πε ε λυ υ σαν ^π _q ε ξε στη ο ου ρα νο ος ε

πι του τω ^χ _q και ο η λι ος τας α κτι νας

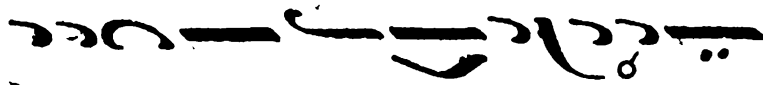
α πε κρυψε ^ν _q ου δε Ι σρα ηλ ουκ ε νε τρα πικ ^χ _q

ἐλ λα θα να τω με πα α ρε ε δω ω κας α α φες

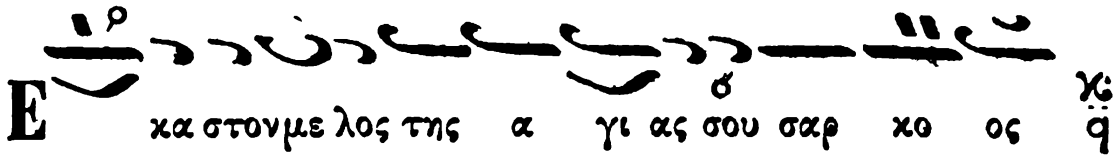

αυ τοι οἱ Πα τερ α γι ε ^χ _q ου γαροι οἱ

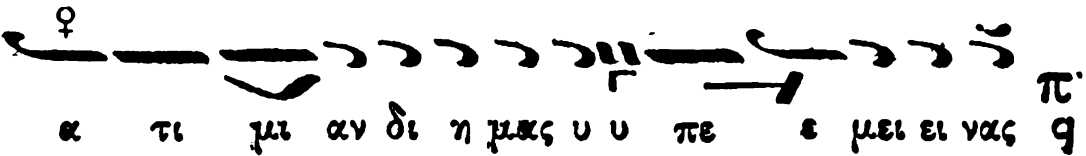

δα σι . τι ε ποι η η η σαν

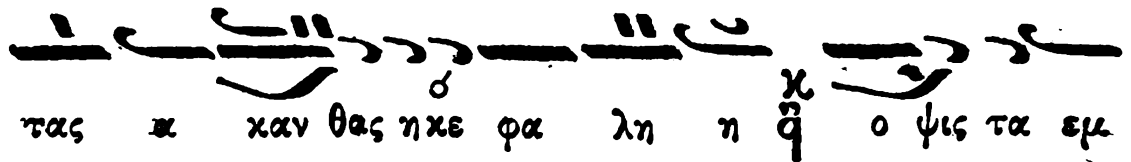
η

^ρ
Ε κα στον με λος της α γι ας σου σα ρ κο ος ^κ _q

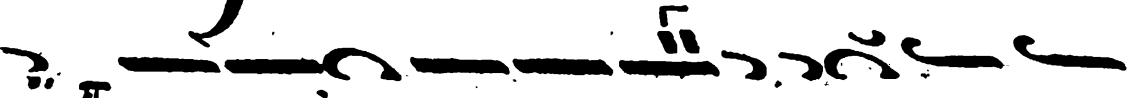
^ρ
α τι μι αν δι η κς υ υ πε ε μει ει νας ^π _q

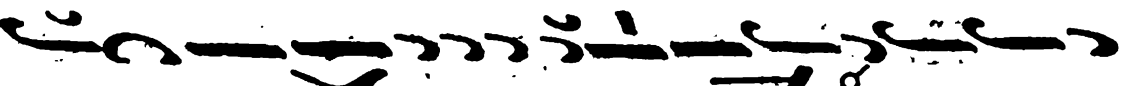
τας κ καν θας η κε φα λη η ^κ _q ο ψις τα εμ

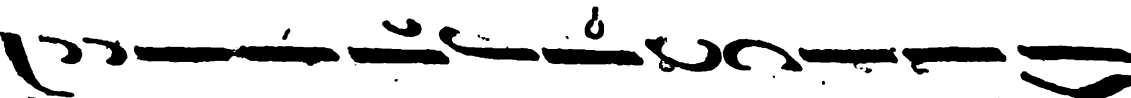
πτυσμα τα αι σι α γο νες τα ρα α πι ι σμα α

^π
τα _q το στο μα την εν ο ο ξει κε ρα

σθη σαν χο λην τη γε ευ σει τα ω ω τα τας δυς σε

δου ους ελα σφη μι ας ο νω τος την φρα γ γε

λωσιν και η χειρτονκαλαμον^π αι του ολου σω

ματος εκ τα σεις εν τω σταυρω^χ τα αρ θρα

τους ηλους και η πλευ ρα την λο ογ^π χην^η ο

πα θων υπερ η μων και πα θων εν ελευ θε ρω

σας ημας ο συγ κα τα θας η μιν φιλανθρωπι αν^χ^η

και α νυ ψω σας ημας Παν το δυ να με Σω

τηρ ε λε η σον η μας η

Σ ταυ ρω θεν το σου Χρι στε^η ε πα σα η κτε σις

βλε ε παυ σα α ε , ε τρε ε με^π η τα θε με λι

α της γης^π η δι ε δο νη θη σαν φο ο βω

του ου κρα α του ου σου ς σου γαρ υψωθεν τος ση με

ρον γε νος Ε βραι αι ωνα α πω ω λε ε το ς του

Να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα γη δι

χως χ και νε κροι εκ των τα φωνε ξα α νε ε στη η

σαν ς Ε κα τον ταρχος ι δων το θα αυ μα ε

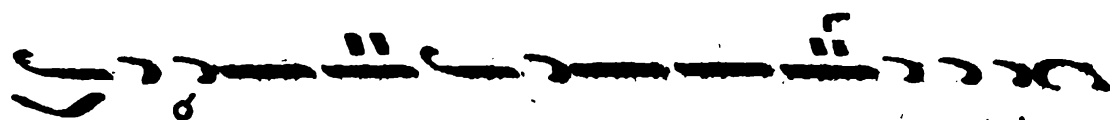
φρι ξε ν πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου ε.

βο ο ο α θρη νω δου σα μη τρικως ς πω ω ως μη

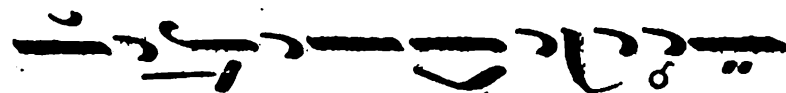
θρη νη σω και τα σπλαγχνα μου τυ υ υ

ψω χ ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα χρι τον

τω ξυ υ λω κρε μα α με ε νον ς ο σταυ ρω

Θει εις και τα φει εις και α να στας εκ των νε

κραν Εϋ ρι ε δο ο ξα α σοι

Τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν ζήτει σελ. 196.

ΤΕΛΟΣ.